

ת"פ 16102/04/19 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 16102-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רונן
גיגולד

המאשימה

נגד

פלוני באמצעות ב"כ עוה"ד איגור יוטקין

הנאשם

גזר דין
ללא הרשעה

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 28.8.18 בשעה 01:00, על רקע וויכוח בין הנאשם לבין זוגתו, הוא דחף אותה, היא נפלה על קצה המיטה ונגרמה לה נפיחות בלחיים.

ב. מתחם ענישה:

בהתאם לעקרון ההלימה, פסיקה הנוהגת בתחום ולאור המחלוקת העונשית הקיימת בין הצדדים, שבמסגרתה הצדדים הציגו הסכמות לעניין ענישת הנאשם, אלא שהמחלוקת ביניהם הינה בשאלת ביטול ההרשעה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר צופה פני עתיד, של"צ עד מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ג. שאלת ביטול ההרשעה:

במחלוקת שנפלה בין הצדדים ביחס לשאלת ביטול ההרשעה או הותרתה על כנה, אני מקבל את עמדת הנאשם, וזאת מן הנימוקים הבאים:

ראשית, אין להקל ראש בכל עבירת אלימות כלפי בן זוג, קלה כחמורה, אך עובדות כתב-האישום מתארות אלימות חד-פעמית, רגעית, בלתי מתוכננת ומן הרף התחתון של סולם החומרה (דחיפה) ולא בכדי אימצה המאשימה עמדה עונשית מקלה.

אני סבור, שעובדות כתב-האישום, מבחינת חומרת העבירה ותוצאתה, בהחלט מאפשרות קבלת עתירה לביטול ההרשעה, ובמקרה מיוחד זה, לנסיבותיו אין בכך חלילה העברת מסר של הקלת ראש במעשי הנאשם.

שנית, אכן, זהו נאשם שהוא ממילא בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות (במ/2). ואולם, מדובר ברישום פלילי שחלה עליו תקופת התיישנות ואשר לא היווה עד כה חסם להמשך עיסוקו של הנאשם ו/או רישיון הנהיגה שלו ברכב ציבורי כפי שיבואר בהמשך.

שלישית, התקבלו בעניינו של הנאשם שישה תסקירים שונים ועיון בהם מוביל למסקנה כי אכן יש להיעתר לבקשה.

התסקירים מתארים את נסיבות חייו של הנאשם, מלמדים כי עיסוקו מזה 25 שנה כנהג רכב ציבורי (אוטובוס).

במסגרת התסקירים, אשר ליוו את הנאשם פרק זמן ממושך, נמסר כי הוא השתתף בהליך טיפולי והתבקשו דחיות שונות כדי לאפשר לו את השלמת הטיפול. ואכן, מדובר בתהליך אשר נשא פרי.

ההערכה הסופית, היא כי פחת הסיכון להישנות עבירת אלימות זוגית (עמוד 2 פסקה שלישית לתסקיר נובמבר 2020).

זוגתו מסרה לשירות המבחן, כי המתואר בעובדות כתב-האישום אינו מאפיין את מערכת היחסים ביניהם ואת התנהגותו של הנאשם כלפיה וזאת למרות ההסתייגות שהובאה בעמוד 2 שורות אחרונות של תסקיר מרץ 2020, שכן בתסקיר מינואר 2021 נמסר רשם שונה המלמד על שיפור משמעותי ובמיוחד נוכח הטיפולים המתוארים בעמוד 2 - שלוש פסקות אחרונות.

הנאשם הביע צער וחרטה על המעשה, והצדדים השתלבו בטיפול זוגי פרטי וזאת אף אני מביא בחשבון את ההסתייגות שמסר שירות המבחן בפסקה האחרונה בתסקיר מרץ 2020, שכן בהמשך הדרך הנאשם התמיד בטיפול גם במסגרת שירות המבחן.

ההמלצה שהתקבלה היא להטיל על הנאשם ענישה בדרך של של"צ, להעמידו במבחן ולבטל את הרשעתו.

רביעית, הנאשם הוכיח כי אם הרשעתו תיוותר על כנה, קיים סיכון לפגיעה קונקרטית ברישיון הנהיגה שלו לרכב ציבורי (אוטובוס) ובתוך כך יש להניח, כי תיפגע פרנסתו, יפגע שיקומו ושיקום כלל משפחתו.

זהו נאשם, אשר מפרנס את זוגתו ואת ארבעת ילדיהם (אחד מהם נכה בעל צרכים מיוחדים) והותרת ההרשעה על כנה עלול להוביל לפגיעה בכושר פרנסתו במסגרת זו.

הנאשם הינו נהג אוטובוס מזה 25 שנה ועתה הוא מועסק בחברת "אגד" (הוצגו אישורים - ריכוזי תשלומים).

תקנה 15ב (1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (ואפנה לתקנה 185) מאפשרת לרשות להתלות רישיון נהיגה אם יש לבעל הרישיון רישום פלילי בעבירה "שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה...". אכן, כפי שנפסק בעבר, מדובר בסמכות שבשיקול דעת ואין כל וודאות שהותרת ההרשעה על כנה תוביל להתליית רישיונו של הנאשם לנהוג ברכב ציבורי. ועדיין, בנסיבות תיק זה, נוכח עובדות כתב-האישום שאין מרף החומרה העליון, איני סבור כי על בית-המשפט למשוך את ידו מאמירה ברורה במסגרת גזר-הדין, כדי לקדם את פני הסיכון להתליית רישיון הנהיגה שלו ואובדן מטה לחמו במסגרת זו.

אין חולק, כי עבודתו ופרנסתו של הנאשם, הינה מרכיב מרכזי בסיכויי שיקומו שעל בית-המשפט לשקול במסגרת החלטה זו, לפי הדין.

כאשר מצויים אנו בתקופה משברית של קורונה כלכלית, יש חשיבות מיוחדת, המקבלת ממד נוסף, למניעת הפגיעה ברישיון הנהיגה אשר תוביל לפגיעה קשה בפרנסה.

חמישית, הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, נטל אחריות על המעשה, הביע צער וחרטה, לא ניהל משפט וחסך זמן ציבורי יקר.

שישית, מדובר באירוע מאוגוסט 2018, ומאז ועד היום לא נפתחו לחובת הנאשם תיקי חקירה נוספים. כלומר, גם נתון זה מוביל למסקנה כי מדובר בנאשם אשר שינה דרכיו ולמד את לקחו.

לאור כל האמור, לטעמי, הצטברו כאן רצף נימוקים המובילים למסקנה, כי אכן זהו המקרה יוצא הדופן והחריג, המאפשר את ביטול ההרשעה במסגרת הלכת ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.8.96).

ד. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטול ההרשעה וגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 120 שעות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שהוכנה על-ידי שירות המבחן.

ב. צו מבחן למשך 12 חודשים.

הנאשם מוזהר בזאת כי אם יפו את צו המבחן או שלא יבצע את השל"צ ניתן יהא להשיב אותו לבית המשפט ולגזור את עונשו כבתחילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, במעמד הצדדים.